

Wednesday 27th Nov 2019

بنیاد توس برگزار کرد - پزرنگداشت زریاب، موسیقیدان ایرانی در لوگان هال لندن

بنیاد توس برگزار کرد

بزرگداشت زریاب، موسیقیدان ایرانی در لوگان هال لندن با بازسازی سیمین سرکوب، از چهره‌های ماندگار دوبلژ ایران

بنیاد توس، تنها بنیاد بی ادعای فرهنگی و هنری ایرانی، با تکیه به مفاد کارنامه و فعالیتهای ۱۴ ساله گذشته اش که پیوسته نشان قابلی از صداقت در جهت حفظ و اشاعه میراث فرهنگی را با خود حمل میکند، با افتخار شرح زندگی و تاثیر افکار و اعمال یکی از اعجوبه‌های موسیقی و متفکران ایرانی را در فرهنگ عرب در تلفیقی زیبا از نمایش موسیقی و رقص‌های ایرانی و اسپانیولی، در سالن هزار نفره لوگان هال لندن، با موفقیت به روی صحنه آورد و شرح داستان زندگی این نابغه را، از زبان نواده فرضی او، بوسیله یکی از قدیمی‌ترین هنرمندان هنر دوبله در ایران سرکار خانم سیمین سرکوب (جلالوند) بازسازی کرده و شب را با تقدیم تندیس فردوسی، به ایشان در آرشیو فرهنگی ایران جاودان کرد.

زریاب ایرانی، با نام "ابوالحسن ابوتاتی" ملقب به "پرندۀ مشکین پر" در بغداد و در قرن هشتم میلادی از پدر و مادر کرد ایرانی متولد شد و در عصر خلافت اسلامی قوم بنی امیه به تونس، مغرب و شمال افریقا سفر کرد و نهایتاً به کوردو با تبعید شد.

او تنها موسیقی دان، خواننده، نوازنده، اختر شناس، شاعر و متفکر ایرانی است که به اعتراف اسپانیولی‌ها پدر موسیقی فلامینکو خواننده می‌شود زیرا ارزشمندترین کار زریاب، در هم امیختن ملودی‌های سنتی هندی و ایرانی با موسیقی کولیان مهاجر به اسپانیا بود که نتیجه آن به وجود آمدن توناس مشهور اندلس یا تکنیک صوتی "کان تا او"

است که در واقع، نیاکان موسیقی فلامنکو شناخته می‌شود. به همت همین موسیقی که از موسیقی سنتی مدیترانه نشات می‌گرفت، زریاب توانست اولین مدرسه موسیقی "عرب-اندلس" را راه اندازی کرده و مسیر صعب، تأثیر پذیری تمدن‌های مختلف بر هم را، برای آیندگان آسان کرده و در راه سازش و هارمونی دادن به انواع مختلف موسیقی از مغرب زمین تا اروپا کوشان باشد. قبل از آمدن اسلام در فرهنگ ایران زمین؛ ایرانیها برای هر روز سال به تعداد 365 عدد، قطعه جدیدی از موسیقی داشتند که به "سی لحن باربد" مشهور بود.

زریاب نه فقط در زمینه موسیقی عرب، که جز آواز شتر سواران که بعد ها زاری، مویه و شیون زنها هم به آن اضافه شد بلکه در فرهنگ اجتماعی آنان که چیزی جز آئین یکتاپرستی هم نبود، تأثیر بسیاری گذاشت و با ورود و سکون او در کوردوبای اسپانیا، در نحوه طبخ انواع خوراکی‌ها، آرایش سر و مو، البسه زمستانی و تابستانی، تفاوت پوشانک درباریان از توده و اختراع آلات موسیقی جدید مثل گیتار، اضافه کردن سیم پنجم به ساز ایرانی عود و کمنک به شناسائی این ساز در اروپا و تصحیح موسیقانی فلامنکو که نوعی مکالمه موزیکال بود، تأثیر بسیاری در فرهنگ آنها نیز گذاشته و اصولاً موسیقی عرب-اندلس را ایجاد کرده، واولین "آکادمی موسیقی" را با شرکت زنان تشکیل داد و از همین راه بود که تمدن ایرانی و روح بزرگ شرق کهن به وسیله اعراب هم در سراسر دنیا آن زمان شناخته شد و به اطف وزرای ایرانی و چهره‌های سرشناس دیگرسرزمین کهنسال ایران، رسم و فرهنگ دوران ساسائی دوباره در دربار خلفای عرب زنده شد. با تحت استیلا قرارگرفتن ایران فقط دوتا کشور اسپانیا و ایران تسلیم زبان و فرهنگ عرب نشدند. آخرین پادشاه اسپانیا «رودیگ» از تبار ایرانی بود و زاده اصفهان و اسم زادگاه خود را هم به این سرزمین داد یعنی «اشبانه» که همان «اسپانیه» است، عبدالرحمن پادشاه تازی اسپانیا به تقلید از پادشاهان ساسائی فرمانروایی می‌کرد و نگاهش به فرهنگ و شیوه عدل و زندگی انوشیروان و سایر پادشاهان ساسائی بود... حتی در معماری هم از آنها پیروی می‌کرد. مثل نعل اسب که از طق بستان گرفته شده و گلدان معروف «الحرما» با لعاب‌های چینی و هنر میناکاری که یادگار استادان کاشان ایران است.

